

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. kovo 9 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Karteliai – Europos Komisijos sprendimas atlikti patikrinimą – Teisių gynimo priemonės, kurių galima imtis dėl patikrinimo eigos – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis – Teisė į veiksmingą teisinę gynybą – Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 – 19 straipsnis – Reglamentas (EB) Nr. 773/2004 – 3 straipsnis – Komisijai vykdant tyrimus atliktas apklausų fiksavimas – Komisijos tyrimo pradžia“

Byloje C-693/20 P

dėl 2020 m. gruodžio 21 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Intermarché Casino Achats SARL, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama *avocats* F. Abouzeid, S. Eder, J. Jourdan, C. Mussi ir Y. Utzschneider,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes ir I. V. Rogalski,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai A.-L. Meyer ir O. Segnana,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai L. Bay Larsen, pirmosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas, P. G. Xuereb (pranešėjas), A. Kumin ir I. Ziemele,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. vasario 24 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniame skunde *Intermarché Casino Achats SARL* prašo iš dalies panaikinti 2020 m. spalio 5 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Intermarché Casino Achats / Komisija* (T-254/17, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2020:459); jame tas teismas iš dalies atmetė jos pagal SESV 263 straipsnį pareikštą ieškinį, kuriame buvo prašoma panaikinti 2017 m. vasario 9 d. Komisijos sprendimą C(2017) 1056 *final*, kuriuo *Intermarché Casino Achats* ir visoms jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms bendrovėms buvo nurodyta leisti atlikti patikrinimą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 20 straipsnio 1 ir 4 dalis (AT.40466 – *Tute 1*) (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1/2003

- 2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 25 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimus tampa vis sunkiau, todėl siekiant veiksmingai apsaugoti konkurenciją reikia išplėsti [Europos] Komisijos įgaliojimus tyrimo srityje. Visų pirma Komisijai turėtų būti suteikta teisė apklausti bet kurį asmenį, galintį turėti naudingos informacijos, ir užfiksuoti jo paaiškinimus. Komisijos įgaliojimai pareigūnams, atliekantiems patikrinimą, turėtų būti suteikta teisė plombuoti laikotarpiui, kuris būtinas patikrinimui atlikti. Paprastai neturėtų būti plombuojama ilgiau nei 72 valandoms. Be to, Komisijos įgaliojimai pareigūnams turi turėti teisę prašyti bet kokios informacijos, susijusios su patikrinimo objektu ir tikslu.“

- 3 Šio reglamento V skyriaus „Įgaliojimai atlikti tyrimus“ 17 straipsnio „Įvairių ūkio sektorių ir susitarimų rūšių tyrimai“ 1 dalyje įtvirtinta:

„Jei valstybių narių tarpusavio prekybos tendencijos, kainų tvirtumas ar kitos aplinkybės rodo, kad konkurencija bendrojoje rinkoje gali būti ribojama ar iškraipoma, Komisija gali atlikti tam tikro ūkio sektoriaus ar tam tikros rūšies susitarimų įvairiuose sektoriuose tyrimus. Tokio tyrimo metu Komisija gali prašyti, kad įmonės ar įmonių asociacijos pateiktų informaciją, būtiną [SESV 101] ir [102] straipsniams įgyvendinti, ir gali atlikti tam tikslui būtinus patikrinimus.“

- 4 Šio reglamento 19 straipsnyje „Įgaliojimas paimti paaiškinimus“ numatyta:

„1. Komisija, atlikdama šiuo reglamentu jai skirtas pareigas, gali apklausti bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, sutinkantį būti apklaustu, ir surinkti su tiriamuoju objektu susijusią informaciją.“

2. Jei 1 dalyje numatyta apklausa rengiama įmonės patalpose, Komisija informuoja valstybės narės, kurios teritorijoje jos yra, konkurencijos instituciją. Valstybės narės konkurencijos institucijos nurodymu, jos pareigūnai gali padėti Komisijos įgaliotiems pareigūnams ir kitiems lydintiesiems asmenims surengti apklausą.“

5 To paties reglamento 20 straipsnyje „Komisijos įgaliojimai atlikti patikrinimus“ įtvirtinta:

„1. Komisija, atlikdama šiuo reglamentu jai skirtas pareigas, gali atlikti visus reikiamus įmonių ir įmonių asociacijų patikrinimus.

2. Pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys, Komisijos įgalioti atlikti patikrinimus, turi teisę:

a) patekti į bet kurias įmonių ir įmonių asociacijų patalpas, teritoriją ir transporto priemones;

b) tikrinti knygas ir kitus veiklos dokumentus, kokioje laikmenoje jie bebūtų saugomi;

c) paimti ar gauti tokių knygų ar dokumentų kopijas ar išrašus bet kokia forma;

d) užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir knygas bei dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, koks būtinas patikrinimui atlikti;

e) paprašyti bet kurį įmonės ar įmonių asociacijos atstovą ar darbuotoją paaiškinti faktus ar dokumentus, susijusius su patikrinimo objektu bei tikslu, ir užfiksuoti atsakymus.

3. Pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys, Komisijos įgalioti atlikti patikrinimus, naudojami savo teisėmis pateikę raštišką įgaliojimą, kuriame nurodytas patikrinimo objektas bei tikslas ir nuobaudos, numatytos 23 straipsnyje tuo atveju, jei pateikiamos ne visos reikalaujamos knygos ar kiti veiklos dokumentai arba jei atsakymai į klausimus, užduotus, kaip numatyta šio straipsnio 2 dalyje, neteisingi ar klaidinantys. Komisija pakankamai iš anksto informuoja apie patikrinimą valstybės narės, kurios teritorijoje jis bus atliekamas, konkurencijos instituciją.

4. Įmonės ir įmonių asociacijos turi leisti atlikti patikrinimus, nurodytus Komisijos sprendimu. Sprendime nurodomas patikrinimo objektas ir tikslas, paskiriama patikrinimo pradžios data ir nurodomos nuobaudos, numatytos 23 ir 24 straipsniuose, bei teisė į sprendimo peržiūrėjimą [teisė pareikšti dėl sprendimo ieškinį] [Europos Sąjungos] Teisingumo Teisme. Komisija priima tokius sprendimus pasitarusi su valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas, konkurencijos institucija.

5. Valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas, konkurencijos institucijos pareigūnai bei jos įgalioti ar paskirti pareigūnai šios institucijos ar Komisijos prašymu aktyviai padeda Komisijos įgaliotiems pareigūnams ir kitiems lydintiesiems asmenims. Tuo tikslu jie naudojami šio straipsnio antrojoje dalyje [2 dalyje] nurodytais įgaliojimais.

6. Jei Komisijos įgalioti pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys nustato, kad įmonė priešinasi pagal šį straipsnį atliekamam patikrinimui, suinteresuota valstybė narė suteikia jiems reikiamą paramą, kur tinkamai pasirūpindama policijos ar kitos teisėsaugos institucijos pagalba, kad jie galėtų atlikti patikrinimą.

7. Jei 6 straipsnio dalyje [6 dalyje] numatyta paramai suteikti pagal nacionalines taisykles reikia teisminės institucijos leidimo, dėl tokio leidimo turi būti kreipiamasi. Dėl tokio leidimo gali būti kreipiamasi ir kaip dėl atsargumo priemonės.

8. Jei kreipiamasi dėl 7 straipsnio dalyje [7 dalyje] numatyto leidimo, nacionalinė teisminė institucija patikrina, ar Komisijos sprendimas autentiškas ir ar numatytos prievartos priemonės nėra savavališkos ar perdėtos atsižvelgiant į patikrinimo objektą. Kontroliuodama prievartos priemonių proporcingumą nacionalinė teisminė institucija gali paprašyti Komisijos tiesiogiai ar per valstybės narės konkurencijos instituciją išsamių paaiškinimų, ypač dėl to, koku pagrindu Komisija įtaria esant [SESV 101] ir [102] straipsnių pažeidimą, ir dėl įtariamo pažeidimo sunkumo bei įmonės dalyvavimo pažeidime pobūdžio. Nacionalinė teisminė institucija neturi teisės abejoti dėl patikrinimo būtinumo ar reikalauti, kad jai būtų pateikta Komisijos byloje saugoma informacija. Komisijos sprendimo teisėtumą turi teisę tikrinti tik Teisingumo Teismas.“

6 Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio „Baudos“ 1 dalyje nustatyta:

„Komisija savo sprendimu gali skirti įmonėms ir įmonių asociacijoms baudas, neviršijančias 1 % bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais, jei įmonė ar asociacija tyčia ar dėl neatsargumo:

<...>

c) 20 straipsnyje numatytų patikrinimų metu pateikė ne visas reikalingas knygas ar kitus veiklos dokumentus arba atsisakė leisti atlikti patikrinimą, nurodytą atlikti sprendime, priimtame pagal 20 straipsnio 4 dalį;

d) atsakydama į klausimus, užduotus pagal 20 straipsnio 2 dalies e punktą:

- pateikė neteisingą ar klaidinantį atsakymą,
- per Komisijos nustatytą laikotarpį neištaisė darbuotojo pateikto neteisingo, neišsamaus ar klaidinančio atsakymo,
- nepateikė išsamaus atsakymo apie faktus, susijusius su patikrinimo, nurodyto atlikti pagal 20 straipsnio 4 dalį priimtame sprendime, objektu ir tikslu, arba atsisakė pateikti tokį atsakymą;

e) jei buvo sugadintos plombos, Komisijos įgaliotų pareigūnų ar kitų lydinčiųjų asmenų uždėtos pagal 20 straipsnio 2 dalies d punktą.“

Reglamentas (EB) Nr. 773/2004

7 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18) 2 straipsnio „Bylų nagrinėjimo inicijavimas“ 3 dalyje numatyta:

„Prieš pradedama bylos nagrinėjimą Komisija gali pasinaudoti savo įgaliojimai[s] atlikti tyrimus pagal Reglamento [Nr. 1/2003] V skyrių.“

8 III skyrius „Komisijos tyrimai“ apima Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnį „Įgaliojimas priimti pareiškimus“, kuriame įtvirtinta:

„1. Kai Komisija apklausia asmenį jam sutinkant pagal Reglamento [Nr. 1/2003] 19 straipsnį, apklausos pradžioje ji turi nurodyti apklausos teisinį pagrindą ir tikslą bei priminti apie savanorišką apklausos pobūdį. Ji taip pat informuoja apklausiamą asmenį apie savo ketinimus įrašyti apklausą.

2. Apklausa gali būti vykdoma bet kokiais priemonėmis, įskaitant telefoną ar elektronines priemones.

3. Komisija gali įrašyti apklausiamų asmenų pareiškimus bet kokia forma. Bet kokio įrašo ar užrašų kopija turi būti pateikta apklausiamam asmeniui patvirtinti. Kai būtina, Komisija nustato terminą, per kurį apklausiamas asmuo gali pranešti jai bet kokius pareiškimų pakeitimus.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

9 Skundžiamo sprendimo 2–8 punktuose bylos aplinkybės trumpai išdėstytos taip:

„2. *Intermarché Casino Achats* <...> yra bendra *EMC Distribution* (kuri pati yra *Casino, Guichard-Perrachon* (toliau – *Casino*) patronuojamoji bendrovė) ir *ITM Alimentaire International* (kuri pati yra *ITM Entreprises* (toliau – *Intermarché*) patronuojamoji bendrovė), daugiausiai vykdančių veiklą maisto ir ne maisto produktų platinimo sektoriuje, patronuojamoji bendrovė. Pagrindinė jos užduotis – patronuojančiųjų bendrovių vardu ir naudai derėtis dėl produktų pirkimo sąlygų ir sudaryti su tiekėjais metinį susitarimą, numatytą Prancūzijos teisėje.

3. Gavusi informacijos apie *Casino* ir *Intermarché* keitimąsi informacija kasdienio vartojimo prekių sektoriuje Europos Komisija priėmė [ginčijamą sprendimą].

4. [Ginčijamo] sprendimo rezoliucinė dalis suformuluota taip:

„1 straipsnis

<...> *Intermarché Casino Achats* <...>, kaip ir visos jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamos bendrovės, privalo leisti atlikti patikrinimą dėl galimo jų dalyvavimo vykdant [SESV] 101 straipsniui prieštaraujančius suderintus veiksmus kasdienio vartojimo prekių tiekimo, paslaugų pardavimo prekių ženklu žymimų prekių gamintojams ir kasdienio vartojimo prekių pardavimo vartotojams rinkose. Šie suderinti veiksmai – tai:

a) įmonių ir (arba) įmonių asociacijų, visų pirma [*International Casino Dia Corporation (ICDC)*] <...>, ir (arba) jos narių, visų pirma *Casino* ir *AgeCore* ir (arba) jos narių, visų pirma *Intermarché*, nuo 2015 m. vykdytas keitimasis informacija apie nuolaidas, kurias jos gavo kasdienio vartojimo prekių tiekimo rinkose maisto produktų, higienos ir priežiūros prekių sektoriuose, ir kainas, taikomas paslaugų pardavimo prekių ženklu žymimų prekių gamintojams rinkoje maisto produktų, higienos ir priežiūros prekių sektoriuose keliose Europos Sąjungos valstybėse narėse, visų pirma Prancūzijoje, ir

b) bent nuo 2016 m. vykdytas *Intermarché* ir *Casino* keitimasis informacija apie būsimas prekybos strategijas, visų pirma dėl asortimento, parduotuvių kūrimo, el. prekybos ir reklamos politikos kasdienio vartojimo prekių tiekimo ir kasdienio vartojimo prekių pardavimo vartotojams rinkose Prancūzijoje.

Šis patikrinimas gali būti atliekamas bet kurioje įmonės patalpoje <...>

[*Intermarché Casino Achats*] turi leisti Komisijos pareigūnams ir kitiems jos įgaliotiems atlikti patikrinimą asmenims, taip pat atitinkamos valstybės narės konkurencijos institucijos pareigūnams arba kitiems jiems padėti jos įgaliotiems ar paskirtiems asmenims patekti į visas patalpas ir transporto priemonės įprastomis biurų darbo valandomis. Ji turi pateikti tikrinti visas buhalterines knygas ir kitus veiklos dokumentus, nesvarbu, kokioje laikmenoje jie saugomi, jei to prašo pareigūnai ir kiti įgalioti asmenys, ir leisti juos nagrinėti vietoje arba paimti ar gauti tokių knygų ar dokumentų kopijas ar išrašus bet kokia forma. Ji turi leisti užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir buhalterines knygas ar dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, koks būtinas patikrinimui atlikti. Minėtų pareigūnų ar asmenų prašymu ji turi nedelsiant vietoje pateikti paaiškinimus žodžiu dėl su patikrinimo dalyku ir tikslu susijusių faktinių aplinkybių ir leisti pateikti tokius paaiškinimus visiems jos atstovams arba darbuotojams. Ji turi leisti užfiksuoti šiuos paaiškinimus bet kokia forma.

2 straipsnis

Patikrinimas gali būti pradėtas 2017 m. vasario 20 d. arba iškart po to.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas [*Intermarché Casino Achats*] ir visoms jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms bendrovėms.

Apie šį sprendimą prieš pat patikrinimą pranešama įmonei, kuriai jis skirtas, pagal [SESV] 297 straipsnio 2 dalį.“

5. Prancūzijos konkurencijos institucija, gavusi Komisijos pranešimą apie šį patikrinimą, kreipėsi į *Tribunal de grande instance de Créteil* (Kretėjaus apygardos teismas, Prancūzija) laikino sulaikymo klausimus nagrinėjantį teisėją, prašydama jo leidimo patekti į ieškovės patalpas ir atlikti poėmį. 2017 m. vasario 17 d. nutartimi šis teisėjas suteikė prašomą leidimą patikrinti patalpas ir daryti jose poėmį prevenciniais tikslais. Ieškovei nebuvo pranešta apie šią nutartį, nes nė vienai iš per patikrinimą priimtų priemonių įgyvendinti nereikėjo pasinaudoti „įgaliojimais taikyti prievartos priemones“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 6–8 dalis.

6. 2017 m. vasario 20 d. Komisijos inspektoriai kartu su Prancūzijos konkurencijos institucijos atstovais atvyko į ieškovės patalpas pradėti patikrinimo ir pranešė jai apie [ginčijamą] sprendimą.

7. Atlikdama patikrinimą Komisija, be kita ko, apsilankė biuruose, surinko medžiagą, visų pirma kompiuterinę įrangą (nešiojamuosius kompiuterius, mobiliuosius telefonus, planšetinius kompiuterius, laikmenas), apklausė kelis asmenis ir padarė surinktos medžiagos turinio kopiją.

8. 2017 m. vasario 24 d. ieškovė nusiuntė Komisijai laišką; jame išreiškė abejones dėl apklausų ir apskritai dėl patikrinimo teisėtumo. Šios abejonės buvo dar kartą išreikštos 2017 m. kovo 13 d. Komisijai adresuotame laiške.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 10 2017 m. balandžio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pagal SESV 263 straipsnį pareikštą apeliantės ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Grįsdama savo ieškinį apeliantė iš esmės nurodė tris pagrindus. Pirmasis pagrindas buvo pagrįstas Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 1 ir 4 dalių neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, antrasis – pareigos motyvuoti nesilaikymu, o trečiasis – teisės į būsto neliečiamybę pažeidimu.
- 11 Taikydamas proceso organizavimo priemonės Bendrasis Teismas paprašė Komisijos pateikti duomenis, kuriuos ji, priimdama ginčijamą sprendimą, turėjo dėl tariamų pažeidimų.
- 12 Atsakydama į šį prašymą Komisija, be kita ko, pateikė 2016 ir 2017 m. surengtų trylikos atitinkamų kasdienio vartojimo prekių tiekėjų, kurie reguliariai sudarydavo susitarimus su *Casino* ir *Intermarché*, apklausų ataskaitas (2019 m. sausio 10 d. Komisijos atsakymo Q.1–Q.13 priedai) (toliau – tiekėjų apklausos).
- 13 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas, manydamas, kad Komisija neturėjo pakankamai svarių duomenų, leidžiančių įtarti, jog daromas pažeidimas, t. y. *Casino* ir *Intermarché* keitimasis informacija apie būsimas jų prekybos strategijas, panaikino ginčijamo sprendimo 1 straipsnio b punktą. Jis atmetė likusią ieškinio dalį ir nurodė kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Šalių reikalavimai

- 14 Apeliaciniame skunde apeliantė Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą ir atitinkamai 3 punktą,
 - panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio a punktą,
 - priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.
- 15 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.
- 16 Europos Sąjungos Taryba Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą ir
 - priteisti iš apeliantės bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 17 Apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė pateikia tris pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai atmetė Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 1 ir 4 dalių neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, motyvuojamą tuo,

kad nėra teisių gynimo priemonių, kurių galima imtis dėl patikrinimo eigos. Antrasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį, Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 straipsnį, kai nusprendė, kad ataskaitos, kurias Komisija pateikė siekdama pagrįsti pakankamai svarų turimų duomenų pobūdį, nėra neatitinkančios procedūrinių reikalavimų, kas galėtų turėti įtakos jų įrodomajai galiai. Trečiasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į būsto neliečiamybę, kai atmetė apeliančios argumentą, pagrįstą tuo, jog ginčijamame sprendime neapribota patikrinimo trukmė.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Bendrojo Teismo teisės klaidomis, padarytomis analizuojant teisių gynimo priemonių, kurių galima imtis dėl patikrinimo eigos, veiksmingumą

Šalių argumentai

- 18 Apeliančė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai skundžiamo sprendimo 46–79 punktuose atmetė Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 1 ir 4 dalių neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, motyvuojamą tuo, kad nėra teisių gynimo priemonių, kurių galima imtis dėl patikrinimo eigos.
- 19 Pateikdama pirmą prieštaravimą apeliančė teigia, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 51 punkte tvirtina Bendrasis Teismas, 2008 m. vasario 21 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendime *Ravon ir kiti prieš Prancūziją* (CE:ECHR:2008:0221JUD001849703), 2010 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Société Canal Plus ir kiti prieš Prancūziją* (CE:ECHR:2010:1221JUD002940808), 2010 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Compagnie des gaz de pétrole Primagaz prieš Prancūziją* (CE:ECHR:2010:1221JUD002961308) ir 2014 m. spalio 2 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendime *Delta Pekárny a.s. prieš Čekijos Respubliką* (CE:ECHR:2014:1002JUD000009711) Europos Žmogaus Teisių Teismas nėra nusprendęs, jog tam, kad būtų tenkinami šio teismo nustatyti veiksmingos teisinės gynybos reikalavimai, teisių gynimo priemonės turi būti vertinamos kaip visuma. Taigi skundžiamo sprendimo 69 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad veiksmingos teisinės gynybos buvimo klausimas gali būti vertinamas remiantis bendra kelių teisių gynimo priemonių, kurios, vertinamos atskirai, neatitinka Europos Žmogaus Teisių Teismo nustatytų reikalavimų, analize, yra teisiškai klaidinga.
- 20 Pateikdama antrą prieštaravimą apeliančė teigia, kad Bendrasis Teismas bet kuriuo atveju padarė teisės klaidą, teigdamas, jog esamos teisių gynimo priemonės leidžia visus ginčus dėl patikrinimų eigos nagrinėti Sąjungos teisme.
- 21 Pirma, ji pažymi, kad Bendrasis Teismas neatliko išsamios teisių gynimo priemonių, kurių galima imtis dėl per patikrinimus priimtų sprendimų, analizės, bet dėl išsamumo padarė nuorodą į ieškinį dėl Komisijos aktų, kuriais atmetamas prašymas apsaugoti dokumentus remiantis advokatų ir jų klientų bendravimo konfidencialumu, ir ieškinį dėl Komisijos aktų, kuriais atmetamas prašymas apsaugoti įmonės darbuotojų privatų gyvenimą, – abu ieškinius Bendrasis Teismas paminėjo skundžiamo sprendimo 61 ir 62 punktuose. Be to, šiuo metu galimybė pareikšti pastarąjį ieškinį nėra aiški, todėl jis yra neveiksmingas (2010 m. rugsėjo 10 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimas *Mac Farlane prieš Airiją*, CE:ECHR:2010:0910JUD003133306).

- 22 Antra, Bendrasis Teismas nenustatė jokios teisių gynimo priemonės, kurios galima nedelsiant imtis ginčijant kitas taikant sprendimą atlikti patikrinimą patvirtintas priemones, pavyzdžiui, į patikrinimo taikymo sritį nepatenkančių dokumentų poėmį. Kaip matyti iš Bendrojo Teismo jurisprudencijos, tikrinama įmonė turi laukti sprendimo, kuriuo užbaigiama pagal SESV 101 straipsnį pradėta procedūra, kad galėtų užginčyti tokias priemones. 2010 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Société Canal Plus ir kiti prieš Prancūziją* (CE:ECHR:2010:1221JUD002940808) ir 2010 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Compagnie des gaz de pétrole Primagaz prieš Prancūziją* (CE:ECHR:2010:1221JUD002961308) Europos Žmogaus Teisių Teismas nusprendė, kad tokia teisių gynimo priemonė yra nepakankama, nes galimybė jos imtis nėra aiški ir ji negali būti įgyvendinta per protingą terminą.
- 23 Trečia, kitos skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo nurodytos teisių gynimo priemonės taip pat neatitinka Chartijos reikalavimų.
- 24 Pirma, akivaizdu, kad skundžiamo sprendimo 59 punkte nurodyto ieškinio dėl sprendimo atlikti patikrinimą aiškiai nepakanka, nes iš esmės jis nėra susijęs su patikrinimo eiga.
- 25 Be to, galimybė pareikšti ieškinį dėl galimo naujo sprendimo atlikti patikrinimą, grindžiamo po pirmojo sprendimo atlikti patikrinimą neteisėtai paimtų dokumentų panaudojimu, kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 69 punkte, yra neaiški ir hipotetinė.
- 26 Antra, skundžiamo sprendimo 60 punkte nurodyta įmonės galimybė nesutikti su patikrinimo priemonėmis, o vėliau pareikšti ieškinį dėl sprendimo skirti sankciją už trukdymą ir taip ginčyti patikrinimo eigą nėra veiksminga teisių gynimo priemonė; tai neseniai patvirtino Teisingumo Teismas 2020 m. spalio 6 d. Sprendime *Liuksemburgo valstybė (Teisė apskusti prašymą pateikti informacijos mokesčių srityje)* (C-245/19 ir C-246/19, EU:C:2020:795, 66 punktas) ir jau seniai yra pripažinęs Europos Žmogaus Teisių Teismas. Maža to, kad galimybė pareikšti šį ieškinį yra neaiški, nes priklauso nuo to, ar Komisija priims sprendimą skirti sankciją, ji reiškia, kad įmonė turi prisiimti baudos skyrimo riziką.
- 27 Trečia, kadangi patikrinimo eiga, išskyrus tam tikras konkrečias priemones, negali būti ieškinio dalykas, nėra galimybės pateikti prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
- 28 Ketvirta, dėl skundžiamame sprendime nurodyto ieškinio dėl deliktinės atsakomybės apelianė pažymi, kad 2008 m. vasario 21 d. Sprendime *Ravon ir kiti prieš Prancūziją* (EC:ECHR:2008:0221JUD001849703, 33 punktas) Europos Žmogaus Teisių Teismas yra nusprendęs, jog galimybė gauti žalos atlyginimą neatstoja veiksmingos teisminės kontrolės, nes neleidžia vykdyti priemonių, kurių buvo imtasi remiantis krata, teisėtumo kontrolės.
- 29 Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad esamos teisių gynimo priemonės, vertinamos atskirai ar bendrai, leidžia užtikrinti teisę į veiksmingą teisinę gynybą nuo patikrinimų eigos, kaip reikalaujama pagal Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją ir Chartijos 47 straipsnį.
- 30 Ketvirta, apelianė teigia, kad Bendrojo Teismo nustatytas sudėtingas įvairių teisių gynimo priemonių derinys bet kuriuo atveju yra nesuderinamas su teisės normos skaidrumo ir suprantamumo teisės subjektui reikalavimais, juo labiau kiek tai susiję su pagrindine teise. Be to, ji pažymi, kad toks sudėtingumas nėra būtinas. Iš tiesų Sąjunga galėtų paprasčiausiai numatyti teisę nedelsiant pareikšti ieškinį dėl patikrinimų eigos, kaip tai numatyta Prancūzijos teisėje.

31 Komisija ir Taryba ginčija apeliančios argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 32 Pirmiausia reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 46–79 punktuose, kuriuos apeliančė, pateikdama pirmąją pagrindą, ginčija, yra nurodyta dalis motyvų, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su teisės į veiksmingą teisinę gynybą pažeidimu dėl to, kad nėra numatyta jokios teisių gynimo priemonės dėl vykdant patikrinimą patvirtintų priemonių.
- 33 Kalbant konkrečiau, skundžiamo sprendimo 46–50 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia priminė, kad teisė į veiksmingą teisinę gynybą yra įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 ir 13 straipsniuose. Priminęs, kad EŽTK, kol Sąjunga prie jos nėra prisijungusi, nėra oficialiai į Sąjungos teisės sistemą įtrauktas teisinis dokumentas, todėl teisėtumo kontrolė turi būti atliekama atsižvelgiant tik į Chartijos garantuojamas pagrindines teises, jis pabrėžė, kad tiek iš Chartijos 52 straipsnio, tiek iš šio straipsnio išaiškinimų matyti, jog aiškinant ir taikant Chartijos nuostatas konkrečioje byloje turi būti atsižvelgiama į EŽTK nuostatas ir su šiomis nuostatomis susijusią Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją.
- 34 Šiuo klausimu jis nusprendė, kad pagal Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją teisės į veiksmingą teisinę gynybą paisymo klausimas turi būti nagrinėjamas, kiek tai susiję su patekimu į privačias patalpas, atsižvelgiant į šias keturias sąlygas: pirma, tiek faktų, tiek teisės požiūriu turi būti galima veiksmingai kontroliuoti sprendimo apsilankyti arba su apsilankymais susijusių priemonių teisėtumą, antra, teisių gynimo priemonė ar priemonės turi būti tokios, kad nustačius pažeidimą būtų įmanoma užkirsti kelią veiksmui arba, jei veiksmas jau įvykdytas, tinkamai ištaisyti suinteresuotojo asmens situaciją, trečia, galimybė pasinaudoti atitinkama teisių gynimo priemone turi būti tikra ir, ketvirta, teisminė kontrolė turi būti užtikrinta per protingą laikotarpį.
- 35 Tada skundžiamo sprendimo 51 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad iš šios jurisprudencijos taip pat aišku, jog patikrinimo eiga turi galėti būti veiksmingos teisminės kontrolės dalykas ir kad teisminė kontrolė turi būti veiksminga konkrečiomis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis, o tai reiškia, kad turi būti atsižvelgta į visas teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti tikrinama įmonė, taigi turi būti atlikta bendra šių priemonių analizė. Skundžiamo sprendimo 54 ir 55 punktuose Bendrasis Teismas manė taip: kadangi teisės į veiksmingą teisinę gynybą paisymo tikrinimas turi būti grindžiamas bendra teisių gynimo priemonių, suteikiančių galimybę atlikti per patikrinimą priimtų priemonių kontrolę, analize, nėra svarbu tai, kad kiekviena iš nagrinėjamų teisių gynimo priemonių, vertinama atskirai, neatitinka sąlygų, būtinų teisės į veiksmingą teisinę gynybą egzistavimui pripažinti.
- 36 Skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose Bendrasis Teismas taip pat nurodė, kad, be galimybės kreiptis į bylas nagrinėjantį Komisijos pareigūną, egzistuoja šešios teisių gynimo priemonės, kuriomis suteikiama galimybė Sąjungos teisme užginčyti patikrinimo vykdymą, t. y. ieškinys dėl sprendimo atlikti patikrinimą, ieškinys dėl Komisijos sprendimo, kuriuo skiriama sankcija už trukdymą atlikti patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies c–e punktus, ieškinys dėl bet kokio po sprendimo atlikti patikrinimą ir vykdant patikrinimą Komisijos priimto akto, atitinkančio teismo jurisprudencijoje nustatytas sąlygas, taikomas aktui, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, pavyzdžiui, dėl sprendimo atmesti prašymą taikyti dokumentų apsaugą

remiantis advokatų ir klientų bendravimo konfidencialumu, ieškinyms dėl sprendimo užbaigti pagal SESV 101 straipsnį pradėtą procedūrą, prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir ieškinyms dėl deliktinės atsakomybės.

- 37 Skundžiamo sprendimo 58–66 punktuose Bendrasis Teismas paaiškino, kodėl mano, jog šios teisių gynimo priemonės leidžia Sąjungos teisme ginčyti patikrinimų eigą.
- 38 Galiausiai, atlikęs analizę skundžiamo sprendimo 68–78 punktuose, Bendrasis Teismas nusprendė, kad patikrinimo vykdymo kontrolės sistema, kurią sudaro visos šio sprendimo 36 punkte išvardytos teisių gynimo priemonės, gali būti laikoma tenkinančia keturias Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijoje nurodytas sąlygas.
- 39 Skundžiamo sprendimo 79 punkte Bendrasis Teismas atmetė Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, pagrįstą tuo, kad pažeista teisė į veiksmingą teisinę gynybą.
- 40 Dėl pirmo prieštaravimo, grindžiamo tuo, kad Bendrasis Teismas turėjo atskirai išnagrinėti įvairias teisių gynimo priemones, kad patikrintų, ar užtikrinama teisė į veiksmingą teisinę gynybą dėl priemonių, kurių imtasi atliekant patikrinimą, reikia priminti, kad teisė į veiksmingą teisinę gynybą yra įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje.
- 41 Be to, svarbu priminti, kad Chartijos 52 straipsnio 3 dalyje pažymėta, jog Chartijoje nurodytų teisių, atitinkančių EŽTK garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia, kaip nustatyta toje konvencijoje (2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo Drausmės bylą kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 116 punktas).
- 42 Kaip matyti iš Chartijos 47 straipsnio išaiškinimų, į kuriuos, remiantis ESS 6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalimi, turi būti atsižvelgta ją aiškinant, šio 47 straipsnio pirma ir antra pastraipos atitinka atitinkamai EŽTK 13 straipsnį ir 6 straipsnio 1 dalį (2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimas *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo Drausmės bylą kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 117 punktas). Kaip matyti iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos, EŽTK 6 straipsnio 1 dalis, palyginti su šios konvencijos 13 straipsniu, yra *lex specialis*, o griežtesni 6 straipsnio reikalavimai apima 13 straipsnio reikalavimus (2022 m. kovo 15 d. EŽTT sprendimo byloje *Grzęda prieš Lenkiją*, CE:ECHR:2022:0315JUD004357218, 352 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 43 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad jis turi užtikrinti, jog aiškinant Chartijos 47 straipsnio pirmą pastraipą būtų užtikrinamas toks apsaugos lygis, kuris nepažeidžia pagal EŽTK 13 straipsnį, kaip jį aiškina Europos Žmogaus Teisių Teismas, garantuojamo apsaugos lygio (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Belastingdienst / Toeslagen (Apeliacinio skundo stabdomasis poveikis)*, C-175/17, EU:C:2018:776, 35 punktą).
- 44 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog iš EŽTT jurisprudencijos matyti, kad EŽTK 13 straipsnio teikiama apsauga nenumato reikalavimo dėl konkrečios teisių gynimo priemonės formos (2008 m. kovo 20 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimo *Boudaieva ir kiti prieš Rusiją*, CE:ECHR:2008:0320JUD001533902, 190 punktas) ir kad net jei jokia pagal vidaus teisę numatyta teisių gynimo priemonė, vertinama atskirai, pati savaime netenkina šio 13 straipsnio reikalavimų,

jie gali būti tenkinami vertinant šias teisių gynimo priemones kaip visumą (2020 m. liepos 10 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimo *Mugemangango prieš Belgiją*, CE:ECHR:2020:0710JUD000031015, 131 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 45 Be to, EŽTK 8 straipsnyje įtvirtintos teisės į būsto neliečiamybę pažeidimo atveju teisinė gynyba yra veiksminga, kaip tai suprantama pagal EŽTK 13 straipsnį, jei ieškovas turi galimybę pasinaudoti procedūra, leidžiančia jam ginčyti atliktos kratos ir poėmio teisėtumą ir reikalauti ištaisyti situaciją, jei jie buvo paskirti ar atlikti neteisėtai (2017 m. sausio 19 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimo *Posevini prieš Bulgariją*, CE:ECHR:2017:0119JUD006363814, 84 punktas).
- 46 Šiuo atžvilgiu iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos dėl EŽTK 6 straipsnio 1 dalies arba 8 straipsnio matyti, kad, kiek tai susiję su patekimu į privačias patalpas, teisėjo, kuris būtų galėjęs apriboti ar kontroliuoti patikrinimo eigą, išankstinio leidimo atlikti patikrinimą nebuvimas gali būti kompensuojamas *ex post facto* teismine tokios tyrimo priemonės teisėtumo ir būtinumo kontrole, jeigu ši kontrolė yra veiksminga konkrečiomis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis. Tai reiškia, kad atitinkamiems asmenims turėtų būti sudaryta galimybė pasinaudoti tiek faktų, tiek teisės požiūriu veiksminga ginčijamos priemonės ir jos vykdymo teismine kontrole. Jei neteisėtu laikomas veiksmas jau įvykdytas, prieinama teisių gynimo priemonė ar priemonės turi būti tokios, kad būtų tinkamai ištaisyta suinteresuotojo asmens situacija (2014 m. spalio 2 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimo *Delta Pekárny a.s. prieš Čekijos Respubliką*, CE:ECHR:2014:1002JUD000009711, 86 ir 87 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 47 Kadangi tam tikromis sąlygomis patikrinimo *ex post* teisminė kontrolė gali kompensuoti išankstinės teisminės kontrolės nebuvimą, o situacija turi būti tinkamai ištaisyta „prieinama teisių gynimo priemone ar priemonėmis“, darytina išvada, kad nustatant, ar laikomasi Chartijos 47 straipsnio reikalavimų, iš esmės reikia atsižvelgti į visas prieinamas teisių gynimo priemones.
- 48 Be to, kadangi apeliančės rėmėsi Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio neteisėtumu ir pateikė atitinkamą prieštaravimą, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 51 punkte, Bendrasis Teismas, norėdamas priimti sprendimą dėl šio prieštaravimo, privalėjo bendrai įvertinti priemonių, kurių buvo imtasi atliekant patikrinimus, teisminės kontrolės sistemą, neapsiribodamas konkrečiomis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis.
- 49 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad apeliančės neteisingai teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai bendrai analizavo visas teisių gynimo priemones, kuriomis galima ginčyti patikrinimų eigą.
- 50 Vadinasi, pirmą prieštaravimą reikia atmesti.
- 51 Dėl antro prieštaravimo pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kaip iš esmės pažymėjo generalinis advokatas išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 66 punkte, suformuotos jurisprudencijos nebuvimas negali būti lemiamas veiksnys paneigiant teisių gynimo priemonės veiksmingumą.
- 52 Be to, skundžiamo sprendimo 62 punkte Bendrojo Teismo nurodyta galimybė pareikšti ieškinį dėl sprendimo atmesti prašymą apsaugoti įmonės darbuotojų privatų gyvenimą yra ne kas kita, o suformuotos jurisprudencijos, pagal kurią teisės aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl

panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, yra priemonės, sukeliančios privalomų teisinių padarinių, darančių poveikį ieškovo interesams aiškiai pakeisdami jo teisinę padėtį, taikymas konkrečiu atveju, kaip tai iš esmės nurodė generalinis advokatas išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 67 punkte.

- 53 Paskui dėl apeliančios argumentų, susijusių su tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nenustatė jokios teisių gynimo priemonės, kuria būtų galima nedelsiant užginčyti į patikrinimo taikymo sritį nepatenkančių dokumentų poėmį, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 69 punkto, kurį apeliančė ginčija, šie argumentai yra susiję su situacija, kai atitinkamas patikrinimas, kurį vykdant galėjo būti paimti į patikrinimo taikymo sritį nepatenkantys dokumentai, užbaigiamas ne sprendimu, kuriuo konstatuojamas pažeidimas ir skiriama sankcija, o naujo tyrimo pradėjimu ir naujo sprendimo atlikti patikrinimą priėmimu.
- 54 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tame 69 punkte Bendrasis Teismas padarė nuorodą į įvairias teisių gynimo priemones, kurias jis išnagrinėjo skundžiamo sprendimo 57–66 punktuose, ir, be kita ko, to sprendimo 59 punkte konstatavo, kad tikrinamos įmonės gali pareikšti ieškinį dėl naujo sprendimo atlikti patikrinimą panaikinimo ir taip užginčyti jį pagrindžiančių duomenų teisėtumą, motyvuodamos tuo, kad per ankstesnį patikrinimą jie buvo gauti neteisėtai.
- 55 Be to, dėl teisių gynimo priemonių, kuriomis galima nedelsiant ginčyti taikant sprendimą atlikti patikrinimą priimtas priemonės, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės teisingai nusprendė, jog šios įmonės turi galimybę pareikšti ieškinį dėl bet kokio po sprendimo atlikti patikrinimą ir vykdant patikrinimą Komisijos priimto akto, jei dėl šio akto galima pareikšti tokį ieškinį, atsižvelgiant į jurisprudencijoje nustatytas sąlygas.
- 56 Tada dėl skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo pateiktų vertinimų, susijusių su ieškiniu dėl sprendimo atlikti patikrinimą, ieškiniu dėl Komisijos sprendimo remiantis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies c–e punktais skirti sankciją už trukdymą atlikti patikrinimą, prašymu taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir ieškiniu dėl deliktinės atsakomybės, iš šio sprendimo 47 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti visas įmonei, kuriai skirta patikrinimo priemonė, prieinamas teisių gynimo priemones, jeigu šios teisių gynimo priemonės leidžia ginčyti vieną ar kelias priemones, kurių buvo imtasi atliekant patikrinimą.
- 57 Atsižvelgiant į tai, pirma, reikia pažymėti, kad ieškinys dėl sprendimo atlikti patikrinimą negali būti laikomas teisių gynimo priemone, kurios galima imtis dėl vėliau vykdant patikrinimą patvirtintų priemonių, nes teisės akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į priimant sprendimą buvusias faktines ir teises aplinkybes, todėl po sprendimo priimti aktai negali turėti įtakos jo galiojimui (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 17 d. Sprendimo *Alcogroup ir Alcodis / Komisija*, C-403/18 P, EU:C:2019:870, 45 ir 46 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 58 Vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 69 punkte, tuo atveju, jei aptariamasis patikrinimas užbaigiamas ne sprendimu, kuriuo konstatuojamas pažeidimas ir skiriama sankcija, o naujo tyrimo pradėjimu ir naujo sprendimo atlikti patikrinimą priėmimu, tikrinamos įmonės gali pareikšti ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo ir taip užginčyti jį pagrindžiančių duomenų teisėtumą, motyvuodamos tuo, kad per ankstesnį patikrinimą jie buvo gauti neteisėtai.
- 59 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 59 punkto, pareiškus tokį ieškinį naujas sprendimas atlikti patikrinimą gali būti panaikintas, jei priemonės, kurių Komisija ėmėsi ankstesnio patikrinimo metu, nepatenka į jį atlikti nurodančių sprendimų taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio

18 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 56-67 ir 71 punktus). Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai atsižvelgė į šią teisių gynimo priemonę.

- 60 Antra, dėl SESV 263 straipsnyje numatyto ieškinio dėl Komisijos sprendimo remiantis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies c–e punktais skirti sankciją už trukdymą atlikti patikrinimą reikia pažymėti, kad iš tikrųjų Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog nacionalinės teisės aktais, pagal kuriuos informacijos turinčiam asmeniui, kuriam kompetentinga nacionalinė institucija skiria sprendimą įpareigoti pateikti šią informaciją, nesuteikiama galimybė pateikti tiesioginio ieškinio dėl šio sprendimo, nepaisoma Chartijos 47 straipsnyje užtikrinamos teisės į veiksmingą teisinę gynybą esmės, todėl pagal jos 52 straipsnio 1 dalį tokie teisės aktai draudžiami (2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Liuksemburgo valstybė (Teisė apskųsti prašymą pateikti informaciją mokesčių srityje)*, C-245/19 ir C-246/19, EU:C:2020:795, 69 punktas).
- 61 Vis dėlto Teisingumo Teismas tokį išaiškinimą pateikė motyvuodamas tuo, kad toks informacijos turintis asmuo, kuris nėra mokesčių mokėtojas, su kuriuo susijęs tyrimas, per kurį priimtas sprendimas įpareigoti pateikti informaciją, negali kreiptis į teismą, nebent pažeistų šį sprendimą, atsisakydamas vykdyti jame nustatytą įpareigojimą, ir jam galėtų būti pritaikyta sankcija, susijusi su jo nevykdymu (2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Liuksemburgo valstybė (Teisė apskųsti prašymą pateikti informaciją mokesčių srityje)*, C-245/19 ir C-246/19, EU:C:2020:795, 68 punktas).
- 62 Sprendime atlikti patikrinimą nurodytų įmonių situacija nėra panaši. Iš tiesų, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 79 punkte, ieškinys dėl pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalį priimto Komisijos sprendimo dėl trukdymo atlikti patikrinimą nėra vienintelė teisių gynimo priemonė, kuria tikrinamos įmonės gali ginčyti patikrinimo vykdymo veiksmų teisėtumą.
- 63 Trečia, dėl apeliančios argumentų, kuriuo iš esmės ginčijamas skundžiamo Bendrojo Teismo sprendimo 64 ir 65 punktuose nurodyto prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones veiksmingumas, motyvuojant tuo, kad patikrinimo eiga, išskyrus tam tikras konkrečias priemones, negali būti pagrindinio ieškinio dalykas, pakanka priminti, kad skundžiamo sprendimo 61 ir 62 punktuose nurodytas priemones, dėl kurių galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį, Bendrasis Teismas nurodė tik kaip pavyzdį.
- 64 Ketvirta, dėl ieškinio dėl deliktinės atsakomybės reikia pažymėti, kad iš 2008 m. vasario 21 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimo *Ravon ir kiti prieš Prancūziją* (CE:ECHR:2008:0221JUD001849703) 33 punkto matyti, jog, kiek tai susiję su apsilankymais privačiose patalpose, ieškinys, kuriuo siekiama tik žalos atlyginimo, savaime negali garantuoti teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą laikymosi, tačiau tai nereiškia, kad toks ieškinys negali būti viena iš teisių gynimo priemonių, kuriomis gali pasinaudoti atitinkamos įmonės, ir negali tinkamai ištaisyti jų situacijos, ypač tuo atveju, kai jau atliktas patikrinimas buvo pripažintas neteisėtu.
- 65 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai atsižvelgė ir į šį ieškinį, kaip visumą analizuodamas įmonių galimybes ginčyti priemones, kurių buvo imtasi vykdant patikrinimus.
- 66 Be to, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 78 punkte, sprendimo užbaigti pagal SESV 101 straipsnį pradėtą procedūrą neapibrėžtumą ir priėmimo terminą reikia vertinti atsižvelgiant į aplinkybę, kad kol šis sprendimas nepriimtas, Komisija neišreiškia galutinės nuomonės dėl pažeidimo buvimo ir tikrinamai įmonei skirtinos nuobaudos. Kaip generalinis

advokatas pažymėjo savo išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 59 punkte, tam tikrų neigiamų pasekmių įmonei dėl patikrinimo metu padarytų pažeidimų gali kilti tik jei toks sprendimas bus priimtas ir tik kai jis bus priimtas.

- 67 Vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo skundžiamo sprendimo 78 punkte, jei per šį laikotarpį tikrinamai įmonei kiltų kitų neigiamų pasekmių, pavyzdžiui, Komisija imtųsi veiksmų, kuriais padaroma žala, arba remiantis surinkta informacija būtų priimtas naujas sprendimas atlikti patikrinimą, ši įmonė, nedelsdama ir nelaukdama, kol bus užbaigta procedūra dėl pažeidimo, gali teisme pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo arba dėl naujo sprendimo atlikti patikrinimą panaikinimo.
- 68 Galiausiai dėl apeliančios teiginių dėl teisių gynimo priemonių, kuriomis gali būti ginčijama patikrinimų eiga, sistemos sudėtingumo reikia pažymėti, kad pagal šio sprendimo 46 punkte nurodytą Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją tam, kad būtų įvykdyti EŽTK 6 straipsnio 1 dalies reikalavimai, svarbu, kad įmonės, kurių privačiose patalpose lankomasi, turėtų galimybę reikalauti išnagrinėti jų prieštaravimus ir tinkamai ištaisyti situaciją. Vis dėlto nereikalaujama, kad visi prieštaravimai, kurie gali būti pateikti dėl viešosios valdžios institucijos, remiantis sprendimu, kuriame pavedama apsilankyti, taikytų priemonių, būtų pateikti pasinaudojant viena ir ta pačia teisių gynimo priemone.
- 69 Vadinasi, antrą prieštaravimą ir atitinkamai visą pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai nusprendė, kad ataskaitos, kurias Komisija pateikė siekdama pagrįsti pakankamai svarų turimų duomenų pobūdį, nėra neatitinkančios procedūrinių reikalavimų, kas galėtų turėti įtakos jų įrodomajai galiai

Šalių argumentai

- 70 Pateikdama antrąjį prieštaravimą apeliančios teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį, Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnį ir Chartijos 7 straipsnį, kai skundžiamo sprendimo 190–202 punktuose nusprendė, kad ataskaitos, kurias Komisija pateikė siekdama pagrįsti pakankamai svarų turimų duomenų pobūdį, nėra neatitinkančios procedūrinių reikalavimų, kas galėtų turėti įtakos jų įrodomajai galiai.
- 71 Pirma, skundžiamo sprendimo 190 punkte nusprendęs, kad Reglamento Nr. 1/2003 V skyriaus „Įgaliojimai atlikti tyrimus“ normos netaikomos iki oficialaus tyrimo pradžios, Bendrasis Teismas atskyrė du procedūros etapus, t. y. etapą iki oficialaus tyrimo pradžios ir etapą po tokio tyrimo pradžios, o toks atskyrimas nėra nustatytas nei Reglamente Nr. 1/2003, nei Reglamente Nr. 773/2004.
- 72 Reglamento Nr. 1/2003 V skyriuje, į kurį patenka to reglamento 19 straipsnis, nėra atskiriamas oficialus ir neoficialus tyrimas arba preliminarus ir išsamus tyrimas. Beje, dėl tokio atskyrimo kiltų neišsprendžiamų apibrėžimo ir ribų problemų. Be to, Reglamente Nr. 773/2004 primenama, kad prieš pradėdama bylos nagrinėjimą Komisija gali pasinaudoti savo įgaliojimais atlikti tyrimus, numatytais tame V skyriuje. Iš Komisijos atsakymų į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus taip pat matyti, kad ji pati manė, jog Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnis ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnis taikytini tiekėjų apklausoms.

- 73 Antra, Bendrojo Teismo teiginio, kad šiose nuostatose numatyti formalūs reikalavimai nagrinėjamu atveju netaikytini, nepatvirtina skundžiamo sprendimo 91 punkte nurodyta jurisprudencija dėl administracinės procedūros trukmės protingumo vertinimo.
- 74 Be to, skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo atliktas etapo iki tyrimo atskyrimas nuo paties tyrimo yra tokio pat pobūdžio kaip atskyrimas, su kuriuo Teisingumo Teismas nesutiko 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendime *Intel / Komisija* (C-413/14 P, EU:C:2017:632).
- 75 Trečia, toks aiškinimas taip pat prieštarauja jurisprudencijai dėl žodinių įrodymų surinkimo. Iš tiesų, apeliančės teigimu, administracinėse procedūrose žodiniai įrodymai leidžiami tik tuo atveju, jei per posėdį valdžios institucijai žodžiu pateikta informacija paimama ir išsaugoma darant garso įrašą arba užrašoma parengiant protokolą.
- 76 Beje, iš Reglamento Nr. 1/2003 parengiamųjų dokumentų matyti, kad vienas iš to reglamento 19 straipsnio priėmimo motyvų buvo siekis sudaryti sąlygas žodiniams pareiškimams, kaip įrodymams, pateikti. Iš Reglamento Nr. 773/2004 parengiamųjų dokumentų taip pat matyti, kad įrašo turinio patvirtinimu, kurį atlieka apklaustasis, buvo siekiama užtikrinti teiginių tikslumą.
- 77 Tai taip pat patvirtina 2006 m. pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo 31 ir 32 punktai, kuriuose numatyta, kad pareiga užfiksuoti taikoma nuo momento, kai Komisija gauna pirmuosius žodinius pareiškimus, kad būtų galima užtikrinti surinktų įrodymų tikslumą.
- 78 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 190 punkte pateiktas Bendrojo Teismo teiginys, kad duomenims taikomi mažesni formalūs reikalavimai nei įrodymams, nepagrįstas jurisprudencija ir prieštarauja Komisijos praktikai dėl prašymų atleisti nuo baudos ar ją sumažinti fiksavimo.
- 79 Bendrojo Teismo pateiktas aiškinimas neatitinka teisės aktų leidėjo ketinimo Reglamento Nr. 773/2004 19 straipsnyje sukurti teisinį pagrindą, leidžiantį Komisijai į bylos medžiagą įtraukti žodinius pareiškimus, kartu Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje numatant procedūrinės normos, skirtas šių pareiškimų tikslumui užtikrinti.
- 80 Negalima sutikti, kad etape iki tyrimo Komisija gali rinkti duomenis, nesilaikydama Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio nuostatų. Iš tikrųjų toks aiškinimas leistų Komisijai vykdyti tyrimą nesilaikant teisės aktų ir išvengiant teisminės kontrolės.
- 81 Apeliančės nuomone, nors Komisija gali neoficialiai gauti informacijos iš trečiųjų šalių, vis dėlto ji negali ja remtis, jei nesilaiko formalių reikalavimų, kuriais siekiama užtikrinti šios informacijos išsamumą ir patikimumą.
- 82 Penkta, Bendrojo Teismo galimybė apklausti liudytojus negali atsverti apklausų neužfiksavimo.
- 83 Šešta, dėl skundžiamo sprendimo 201 punkte Bendrojo Teismo padarytos nuorodos į galimą atgrasomąją oficialios apklausos poveikį liudytojų ketinimui teikti informaciją ir pranešti apie pažeidimus reikia pažymėti, kad, apeliančės nuomone, tokio poveikio galima išvengti užtikrinant informacijos šaltinių anonimiškumą. Be to, kaip Bendrajame Teisme teigė apeliančė, tariamų ataskaitų didelis vienodumas, Komisijos atsisakymas nurodyti jų parengimo datą ir nustatytos esminės klaidos kelia abejonių dėl to, ar šie dokumentai atitinka realiai vykusius pokalbius.

- 84 Septinta, reikalavimu greitai priimti sprendimus atlikti patikrinimą negalima pateisinti neproporcingo pagrindinių teisių pažeidimo. Be to, nėra jokių kliūčių žodinių pareiškimų užfiksavimui arba bent jau protokolo, kuri patvirtintų atitinkamos bendrovės, parengimui iš karto po apklausos.
- 85 Aštunta, aplinkybė, kad pareiškimai, gauti nesilaikant Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnyje nustatytų formalių reikalavimų, negali būti naudojami kaip pažeidimo įrodymas, negalėtų ištaisyti teisės į gynybą pažeidimo pareiškus ieškinį dėl sprendimo atlikti patikrinimą. Toks sprendimo variantas sumažintų tyrimų veiksmingumą, nes reikštų, kad iki patikrinimo surinkti žodiniai pareiškimai negali būti naudojami nustatant pažeidimą.
- 86 Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 202 ir 218 punktuose nusprendė, kad į Komisijos pateiktus dokumentus buvo galima atsižvelgti vertinant, ar esama sprendimą dėl pažeidimo pagrindžiančių pakankamai svarių duomenų, nors nebuvo laikytasi procedūrinių normų, reglamentuojančių žodinių pareiškimų fiksavimą. Todėl Bendrojo Teismo išvada, kad Komisija turėjo tokių duomenų apie pirmąjį pažeidimą, turi trūkumų. Iš tiesų, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 250, 252, 253 ir 256 punktų, ši išvada grindžiama tik dokumentais, neatitinkančiais Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio reikalavimų.
- 87 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 88 Pirmiausia Komisija pažymi, kad tyrimo pradžia skiriasi tiek nuo bylos iškėlimo, tiek nuo bylos nagrinėjimo inicijavimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 773/2004 2 straipsnį. Tyrimas pradedamas pirmą kartą pasinaudojus savo tyrimo įgaliojimais ir priėmus priemones, kuriomis priekaištaujama dėl pažeidimo padarymo ir kurios daro didelį poveikį įtariamų subjektų padėčiai. Byla iškeliama Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato kanceliarijai parengus vidaus dokumentą, kai ji suteikia bylos numerį, o vienintelis jo tikslas – išsaugoti dokumentus. Bylos nagrinėjimas inicijuojamas tada, kai Komisija, siekdama priimti sprendimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 III skyrių, priima sprendimą pagal Reglamento Nr. 773/2004 2 straipsnį.
- 89 Atsižvelgdama į tai, Komisija nurodo, pirma, kad apeliantės argumentas, jog skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atskyrė du procedūros etapus, t. y. etapą iki oficialaus tyrimo pradžios ir etapą po tokio tyrimo pradžios, išplaukia iš klaidingo šio sprendimo aiškinimo. Apeliantė painioja tyrimo pradžią ir bylos nagrinėjimo inicijavimą. Skundžiamas sprendimas yra susijęs tik su pareiga taikyti Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį iki tyrimo pradžios, o ne per ilgesnį laikotarpį, kuris baigiasi inicijavus bylos nagrinėjimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 773/2004 2 straipsnį.
- 90 Bet kuriuo atveju dėl procedūros padalijimo į du etapus – iki tyrimo pradžios ir po jos – nekyla „neišsprendžiamų apibrėžimo ir ribų problemų“. Atvirkščiai, data, kai Komisija pirmą kartą pasinaudojo savo tyrimo įgaliojimais, yra objektyvus ir lengvai nustatomas kriterijus.
- 91 Antra, priešingai, nei tvirtina apeliantė, Bendrojo Teismo atliktą šių dviejų proceso etapų atskyrimą patvirtina Teisingumo Teismo jurisprudencija. Iš tiesų iš skundžiamo sprendimo 191 punkte cituojamos jurisprudencijos matyti, kad tyrimo pradžia atitinka datą, kai Komisija pirmą kartą pasinaudoja savo įgaliojimais atlikti tyrimą. Bendrojo Teismo požiūri patvirtina Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio formuluotė, iš kurios matyti, jog „apklausa“, kaip ji suprantama pagal šį straipsnį, turi būti siekiama „surinkti su tiriamuoju objektu [tyrimo dalyku] susijusią informaciją“; tyrimas iš esmės jau turėjo būti pradėtas. Kaip matyti iš Reglamento

- Nr. 1/2003 parengiamųjų dokumentų, ši nuostata yra teisinis pagrindas, į kurią atsižvelgiant žodiniai pareiškimai, siekiant juos pateikti ne kaip paprasčiausius duomenis, o kaip „įrodymą“, fiksuojami „per tyrimą“.
- 92 Komisija priduria, pirma, kad nesvarbu, jog Bendrajame Teisme ji teigė, kad tiekėjų apklausų ataskaitos laikytinos Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnyje ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje numatytu užfiksavimu, nes Bendrasis Teismas dėl šio argumento nepateikė savo nuomonės.
- 93 Antra, tai, kad Bendrasis Teismas atskiria etapą iki pirmojo pasinaudojimo Komisijos įgaliojimais atlikti tyrimą nuo etapo po tokio pasinaudojimo, negali būti prilyginama oficialių apklausų ir neoficialių apklausų atskirymui, kurį Teisingumo Teismas atmetė 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendime *Intel / Komisija* (C-413/14 P, EU:C:2017:632). Byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, susirinkimas, kuriam, kaip nusprendė Teisingumo Teismas, turėjo būti taikoma pareiga užfiksuoti, įvyko priėmus sprendimus atlikti patikrinimą. Taigi joje buvo nagrinėjamas jau prasidėjęs tyrimas ir kaltę patvirtinančių arba paneigiančių įrodymų rinkimas. Nagrinėjamu atveju tiekėjai buvo apklausti prieš priimant ginčijamą sprendimą arba bet kurią kitą tyrimo priemonę. Taigi šios apklausos buvo susijusios tik su duomenų rinkimu.
- 94 Trečia, apeliančės teiginį, kad formalių reikalavimų nepaisymas iki patikrinimo renkant žodinius pareiškimus užkirstų kelią Bendrojo Teismo vykdomai teisminei patikrinimo proporcingumo ir teisėtumo kontrolei, paneigia nagrinėjamu atveju Bendrojo Teismo atlikta duomenų kontrolė, po kurios ginčijamas sprendimas buvo iš dalies panaikintas. Be to, net jei žodiniai parodymai nebuvo užfiksuoti, Bendrasis Teismas pagal savo Procedūros reglamento 94 straipsnį turi galimybę apklausti liudytojus.
- 95 Jei reglamentuose Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004 nustatyti formalūs reikalavimai būtų taikomi iki tyrimo pradžios, Komisijos vykdomam konkurencijos teisės įgyvendinimui kiltų grėsmė, nes ji negalėtų rinkti ir naudoti žodžiu gautų duomenų. Jei Komisijai būtų uždrausta rinkti duomenis žodžiu, nukėlus patikrinimo datą sumažėtų tyrimų veiksmingumas.
- 96 Komisija priduria, kad Sąjungos teisėje vyrauja laisvo įrodymų vertinimo arba rinkimo principas, pagal kurį vienintelis svarbus kriterijus vertinant teisėtai pateiktų įrodymų įrodomąją galią yra jų patikimumas (2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Infineon Technologies / Komisija*, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 65 punktas). Be to, vertinant įrodymo įrodomąją galią reikia patikrinti jame esančios informacijos tikrumą ir atsižvelgti, be kita ko, į jos kilmę, parengimo aplinkybes ir adresatą, o taip pat išsiaiškinti, ar, sprendžiant pagal jos turinį, ji yra pagrįsta ir patikima (2019 m. birželio 12 d. Nutarties, *OY / Komisija*, C-816/18 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:486, 6 punktas). Šie principai juo labiau taikomi duomenims, kurių įrodomoji galia iš esmės yra mažesnė.
- 97 Ketvirta, Komisija teigia, jog neturi reikšmės tai, kad 2006 m. pranešime dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo Komisija numatė pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnį fiksuoti žodinius prašymus atleisti nuo baudų ar jas sumažinti, pateiktus prieš jai pirmą kartą pasinaudojant savo įgaliojimais atlikti tyrimą.
- 98 Apeliančės argumentas, kad skundžiamas sprendimas leidžia Komisijai iki oficialaus tyrimo pradžios atlikti tyrimus nesilaikant jokių teisės aktų, grindžiamas klaidingu to sprendimo aiškinimu. Viena vertus, skundžiamas sprendimas susijęs tik su laikotarpiu iki momento, kai Komisija pirmą kartą pasinaudoja savo įgaliojimais atlikti tyrimą, o ne su laikotarpiu iki bylos nagrinėjimo inicijavimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 773/2004 2 straipsnį. Kita

vertus, duomenims taikant mažiau formalius reikalavimus nei įrodymams, operatyvumo reikalavimas, kuris yra svarbus priimant sprendimus atlikti patikrinimą, ir Komisijos tyrimo veiksmingumas suderinami su atitinkamų įmonių teisės į gynybą užtikrinimu.

- 99 Trečia, duomenims taikant mažiau formalius reikalavimus nei įrodymams, nekyla jokia grėsmė tyrimų veiksmingumui. Iš tiesų, reglamentų Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004 formalių reikalavimų neatitinkantis materialus elementas vis tiek gali būti naudojamas pažeidimui įrodyti, net jei jo įrodomoji galia bus mažesnė.
- 100 Penkta, Komisija pažymi, kad skundžiamo sprendimo 201 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, nors ir tik dėl išsamumo, kad Komisijos vykdomam neteisėtų veiksmų nustatymui ir jos įgaliojimų atlikti tyrimą įgyvendinimui būtų labai pakenkta, jei ji būtų įpareigota užfiksuoti bet kokią iki tyrimo pradžios padarytą žodinių pareiškimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 101 Pateikdama antrąjį pagrindą apelianė iš esmės tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 190 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Komisija neprivalo laikytis pareigos užfiksuoti apklausas, kuri išplaukia iš kartu taikomų Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio nuostatų, kol oficialiai nepradeda tyrimo ir nepasinaudoja tyrimo įgaliojimais, suteiktais jai visų pirma pagal Reglamento Nr. 1/2003 18–20 straipsnius.
- 102 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į jos kontekstą, taip pat į akto, kurio dalis ji yra, tikslus ir paskirtį (2022 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *HOLD Alapkezelő*, C-352/20, EU:C:2022:606, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 103 Pirmiausia iš paties Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalies teksto matyti, kad ši dalis turi būti taikoma bet kokiai apklausai, per kurią siekiama surinkti su tyrimo dalyku susijusią informaciją (2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 84 punktas).
- 104 Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje, kuriame numatyta, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalį atliekamoms apklausoms taikomi tam tikri formalūs reikalavimai, nenurodyta pastarosios nuostatos taikymo sritis.
- 105 Svarbu priminti, kad Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalį Komisijai nustatyta pareiga bet kuria jos pasirinkta forma užfiksuoti visas pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį vykdomas apklausas, per kurias siekiama surinkti su jos tyrimo dalyku susijusią informaciją (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 90 ir 91 punktus).
- 106 Taigi reikia pažymėti, kad skirtumas turi būti daromas atsižvelgiant į Komisijos rengiamų apklausų tikslą, nes Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalis, taigi ir pareiga užfiksuoti, taikoma tik toms apklausoms, per kurias siekiama surinkti su Komisijos tyrimo dalyku susijusią informaciją.

- 107 Vadinas, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalies ar Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio formuluote negalima teigti, kad šios pareigos užfiksuoti taikymas priklauso nuo to, ar Komisijos apklausa vyko iki oficialios tyrimo pradžios – siekiant surinkti duomenų apie pažeidimą, ar ją pradėjus – siekiant surinkti pažeidimo įrodymus.
- 108 Iš tiesų tose nuostatose nėra numatyta, kad pareigos užfiksuoti taikymas priklauso nuo to, ar fiksuojama informacija gali būti laikoma duomenimis ar įrodymais. Atvirkščiai, dėl Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalyje pavartotos sąvokos „informacija“ bendro pobūdžio turi būti laikoma, kad ši nuostata vienodai taikoma abiem šioms kategorijoms.
- 109 Žinoma, nereikia painioti „duomenų“ ir „įrodymų“ sąvokų, nes duomenų, kitaip nei įrodymų, dėl jų pobūdžio negali pakakti tam tikram faktui nustatyti.
- 110 Vis dėlto kvalifikavimas kaip duomenų ar įrodymų priklauso ne nuo konkretaus procedūros etapo, o nuo atitinkamos informacijos įrodomosios galios, nes „visuma“ pakankamai rimtų ir nuoseklių duomenų gali savaime įrodyti pažeidimą ir jie gali būti panaudoti galutiniame Komisijos sprendime, priimtame pagal SESV 101 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Knauf Gips / Komisija*, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 47 punktą).
- 111 Todėl, kaip generalinis advokatas nurodė išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 141 punkte, pareiga užfiksuoti apklausas negali priklausyti nuo surinktos informacijos kvalifikavimo kaip duomenų ar įrodymų, nes šios informacijos įrodomąją galią Komisija gali nustatyti tik atlikusi šias apklausas, t. y. per vėlesnius procedūros etapus.
- 112 Beje, Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje taip pat nėra numatyta, kad pareigos užfiksuoti taikymas priklauso nuo to, kuriame procedūros etape atliekama apklausa. Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalyje iš tikrųjų numatyta, kad pagal šią nuostatą atliekamos apklausos, per kurias siekiama surinkti su tyrimo dalyku susijusią informaciją, o tai reiškia, kad tyrimas jau vyksta. Vis dėlto iš šios nuostatos neišplaukia, kad tokios apklausos turi būti atliekamos po oficialios tyrimo pradžios, kurią skundžiamo sprendimo 190 punkte Bendrasis Teismas apibūdino kaip momentą, kai Komisija priima priemonę, kuria priekaištaujama dėl pažeidimo padarymo.
- 113 Paskui dėl Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalies konteksto reikia pažymėti, viena vertus, kad šis straipsnis patenka į šio reglamento V skyrių, kuriame aptariamais Komisijos įgaliojimai atlikti tyrimą. Šio skyriaus nuostatų taikymas nebūtinai priklauso nuo to, ar ši institucija priėmė priemonę, kuria priekaištaujama dėl pažeidimo padarymo.
- 114 Pagal to reglamento 17 straipsnį Komisija gali atlikti tam tikrų sektorių tyrimus, kuriuos atliekant įmonių atžvilgiu nereikia iš anksto priimti tokio pobūdžio priemonių.
- 115 Kita vertus, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 773/2004 2 straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad „prieš pradėdama bylos nagrinėjimą Komisija gali pasinaudoti savo įgaliojimais atlikti tyrimus pagal Reglamento [Nr. 1/2003] V skyrių“, patvirtina aiškinimą, kad minėtame skyriuje išvardytos nuostatos dėl Komisijos įgaliojimų atlikti tyrimą, įskaitant 19 straipsnį, gali būti taikomos iki oficialios tyrimo pradžios, priešingai, nei teigiama skundžiamo sprendimo 193 punkte.

- 116 Tiesa, skundžiamo sprendimo 191 punkte nurodytose bylose, kuriose priimti 2002 m. spalio 15 d. Sprendimas *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt./ Komisija* (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, EU:C:2002:582, 182 punktas) ir 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied / Komisija* (C-105/04 P, EU:C:2006:592, 38 punktas), Teisingumo Teismas nustatė, kad konkurencijos srityje Komisijos iniciuoto preliminarus tyrimo pradžia laikoma data, kai Komisija, pasinaudojusi Sąjungos teisės aktų leidėjo suteiktais įgaliojimais, imasi priemonių, kuriomis priekaištaujama dėl pažeidimo padarymo ir dėl kurių daromas didelis poveikis įtariamų įmonių padėčiai.
- 117 Vis dėlto bylos, kuriose priimti šie sprendimai, buvo susijusios su administracinės procedūros pradžios momento nustatymu tikrinant, ar Komisija laikėsi protingo termino principo. Atliekant tokį patikrinimą reikia išnagrinėti, ar ši institucija nuo tos dienos, kai apie atliekamą tyrimą informavo įmonę, įtariamą padarius ES konkurencijos teisės pažeidimą, veikė rūpestingai.
- 118 Tačiau į šią datą negalima atsižvelgti nustatant momentą, nuo kurio Komisija privalo laikytis pareigos užfiksuoti apklausas, išplaukiančios iš kartu taikomų Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio nuostatų. Iš tiesų, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 150 punkte, įmonė gali būti paminėta trečiųjų šalių Komisijai pateiktuose pareiškimuose, bet gali apie tai nežinoti. Taigi jei į šią datą būtų atsižvelgta, pareigos užfiksuoti ir su šia pareiga susijusių procedūrinių garantijų, kurios pagal šias nuostatas yra numatytos apklaustiems tretiesiems asmenims ir įtariamai įmonei, taikymas būtų atidėtas iki momento, kai Komisija priims priemonę, kuria šiai įmonei pranešama apie jai reiškiamus įtarimus. Dėl šio atidėjimo iki tokios priemonės priėmimo atliktoms trečiųjų asmenų apklausoms nebūtų taikoma pareiga užfiksuoti apklausas ir joms skirtos procedūrinės garantijos.
- 119 Galiausiai dėl Reglamento Nr. 1/2003 tikslo iš šio reglamento 25 konstatuojamosios dalies matyti, kad nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimus tampa vis sunkiau, todėl Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalimi siekiama padidinti Komisijos tyrimo įgaliojimus, be kita ko, suteikiant jai teisę apklausti bet kurį asmenį, galintį turėti naudingos informacijos, ir užfiksuoti jo paaiškinimus (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 85 punktą). Šioje konstatuojamojoje dalyje pavartotas žodžių junginys „nustatyti pažeidimus“ patvirtina aiškinimą, kad apklausoms, kurias Komisija atlieka per preliminarų etapą, siekdama surinkti su tyrimo dalyku susijusius duomenis, taip pat taikoma Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalis.
- 120 Be to, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalį Komisija turi galimybę įrašyti apklausas bet kokia forma. Taigi Komisija negali pagrįstai teigti, kad pareiga užfiksuoti užkirstų jai kelią rinkti ir naudoti duomenis, kai jie gali būti teikiami tik žodžiu, ir pakenktų tyrimų veiksmingumui, nes būtų nukelta patikrinimo data. Komisija taip pat negali teigti, kad tokia pareiga turi atgrasomąjį poveikį, nes ji turi galimybę apsaugoti apklaustų asmenų tapatybę.
- 121 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 190 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad apklausos, kurių metu buvo surinkti duomenys, kuriais vėliau buvo grindžiamas sprendimas atlikti įmonės patikrinimą, nepatenka į Reglamento Nr. 1/2003 taikymo sritį, motyvuodamas tuo, kad tuo metu nebuvo pradėtas joks tyrimas pagal šio reglamento V skyrių, nes Komisija nebuvo priėmusi jokios priemonės, kuria šiai įmonei būtų

priekaištaujama dėl pažeidimo padarymo. Siekdamas nustatyti, ar šios apklausos patenka į minėtą taikymo sritį, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į jų turinį ir kontekstą, turėjo išnagrinėti, ar per jas buvo siekiama surinkti su tyrimo dalyku susijusią informaciją.

- 122 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 202 punkto, nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas nusprendė, kad per tiekėjų apklausas gauti duomenys negalėjo būti atmesti kaip neatitinkantys procedūrinių reikalavimų dėl to, kad nesilaikyta Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnyje ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje numatytos pareigos užfiksuoti, visų pirma dėl to, kad šios apklausos buvo surengtos iki tyrimo pagal Reglamentą Nr. 1/2003 pradžios ir, atliekant jas, nei apeliantėms, nei juo labiau tiekėjams nebuvo kaip nors priekaištaujama dėl pažeidimo padarymo.
- 123 Kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 155 punkte, šiuo atžvilgiu pakanka nurodyti, kad Komisija, rengdama apklausas, kurių dalykas yra iš anksto apibrėžtas ir dėl kurių neslepama, kad per jas norima gauti informacijos apie konkrečios rinkos veikimą ir šios rinkos dalyvių elgesį, siekiant nustatyti galimus neteisėtus veiksmus arba patvirtinti įtarimus dėl tokio elgesio, įgyvendina Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnyje numatytus įgaliojimus paaiškinimus.
- 124 Todėl tiekėjų apklausos patenka į Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ir Komisija privalėjo užfiksuoti šiuos pareiškimus pagal Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnį.
- 125 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 202 punkte nusprendė, kad Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnyje ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje numatyta pareiga užfiksuoti netaikoma tiekėjų apklausoms ir kad per šias apklausas gauti duomenys nėra neatitinkantys procedūrinių reikalavimų.
- 126 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad antrasis pagrindas yra pagrįstas, todėl reikia patenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą, o dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo sprendimo priimti nereikia. Vadinasi, taip pat reikia panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punktą, susijusį su bylinėjimosi išlaidomis.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 127 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 128 Būtent taip yra nagrinėjamu atveju.
- 129 Taigi reikia išnagrinėti prieštaravimą, kurį apeliantė pateikė Bendrajame Teisme, dėstydamą pagrindą dėl teisės į būsto neliečiamybę pažeidimo, iš esmės grindžiamą tuo, kad į duomenis, gautus apklausiant tiekėjus, negalima atsižvelgti, nes Komisija nesilaikė Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio reikalavimų.
- 130 Grįsdama šį prieštaravimą apeliantė teigia, kad tiekėjų apklausų ataskaitos yra ne Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį ir Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnį atitinkančios užfiksavimo priemonės, o Komisijos vienašališkai padarytas atliktų tiekėjų apklausų atkūrimas.

- 131 Komisija teigia, kad įvykdė savo pareigą užfiksuoti, nes parengė išsamias ataskaitas, kuriose tiksliai atspindėtas tiekėjų pareiškimų turinys, ir, priskyrusi oficialų identifikavimo numerį, pridėjo jas prie bylos medžiagos. Tokio tipo ataskaita yra viena iš užfiksavimo formų, kurią pagal Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalį Komisija gali pasirinkti lygiai taip pat, kaip ir garso arba garso ir vaizdo įrašymą arba stenogramą.
- 132 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalies pirmas sakinytis, kuriame nurodyta, kad „Komisija gali įrašyti apklausiamų asmenų pareiškimus bet kokia forma“, reiškia, kad jei Komisija, gavusi apklausiamojo asmens sutikimą, nusprendžia atlikti apklausą pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalį, ji privalo užfiksuoti visą apklausą, nesvarbu, kokią fiksavimo formą Komisija pasirenks (2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 90 punktas).
- 133 Be to, iš Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalies antro ir trečio sakinių matyti, kad įrašo ar užrašų kopiją Komisija turi pateikti apklausiamam asmeniui patvirtinti, o kai būtina, turi nustatyti terminą, per kurį apklausiamas asmuo gali pranešti jai bet kokius pareiškimų pakeitimus.
- 134 Šiuo atveju Komisija netvirtino ir juo labiau neįrodė, kad pateikė tiekėjams patvirtinti jos parengtas ataskaitas.
- 135 Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnyje, siejamame su Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalimi, numatyta Komisijos pareiga pateikti atsakovui patvirtinti įrašo arba užrašo kopiją visų pirma siekiama užtikrinti apklausto asmens pateiktų pareiškimų autentiškumą, garantuojant, kad šie pareiškimai iš tikrųjų priskirtini jam ir kad jų turinys tiksliai ir išsamiai atspindi šiuos pareiškimus, o ne Komisijos pateiktą jų interpretaciją.
- 136 Vadinasi, kai nesilaikoma tokio Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnyje, siejamame su Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalimi, nustatyto reikalavimo, remiantis Komisijai pateiktu pareiškimu gauti duomenys turi būti laikomi nepriimtinais, taigi į juos negalima atsižvelgti.
- 137 Šios ataskaitos, kurios yra išimtinai vidaus pobūdžio, negali būti laikomos atitinkančiomis Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalies, taikomos į Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio taikymo sritį patenkančioms apklausoms, reikalavimus.
- 138 Šios išvados nepaneigia šio sprendimo 96 punkte trumpai išdėstyti Komisijos argumentai, grindžiami 2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Infineon Technologies / Komisija* (C-99/17 P, EU:C:2018:773) 65–69 punktais.
- 139 Tiesa, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Sąjungos teisėje vyrauja laisvo įrodymų vertinimo principas, pagal kurį vienintelis svarbus kriterijus vertinant teisėtai pateiktų įrodymų įrodomąją galią yra jų patikimumas, ir kad dėl šios priežasties įrodymo įrodomoji galia turi būti vertinama bendrai, todėl vien nepagrįstų abejonų dėl įrodymo autentiškumo nepakanka, kad būtų paneigtas jo patikimumas (2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Infineon Technologies / Komisija*, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 65–69 punktai).
- 140 Vis dėlto byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, įrodymas, dėl kurio autentiškumo kilo abejonų, buvo įmonės vidaus elektroninis laiškas, o ne Komisijos gauto pareiškimo įrašas ar užrašas, prieštaraujantis Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsniui, siejamam su Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalimi.

- 141 Taigi laisvo įrodymų vertinimo principu negalima remtis siekiant nepaisyti procedūrinių normų, taikomų Komisijos surinktų pareiškimų užfiksavimui pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad konstatavus duomenų rinkimo pažeidimą, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsniu, siejama su Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 3 dalimi, vykstant procedūrai dėl pažeidimo Komisija negali naudoti taip surinktų duomenų (pagal analogiją žr. 2015 m. birželio 18 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 142 Kadangi šioje byloje, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados byloje *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija* (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 208 punkte, per tiekėjų apklausas gauta informacija yra pagrindiniai duomenys, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, ir kadangi jis neatitinka procedūrinių reikalavimų, nes nesilaikyta Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje numatytos pareigos užfiksuoti, darytina išvada, kad priimdama ginčijamą sprendimą Komisija neturėjo pakankamai rimtų duomenų, kuriais galėjo remtis ir kurie pateisino to sprendimo 1 straipsnio a punkte išdėstytas prielaidas. Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, visą minėtą sprendimą reikia panaikinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 143 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, kai apeliacinis skundas yra pagrįstas ir Teisingumo Teismas pats priima galutinį sprendimą byloje, jis turi priimti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.
- 144 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi apeliantė reikalavo priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, o Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir apeliantės šiame apeliaciniame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas. Be to, kadangi ginčijamas sprendimas panaikinamas, iš Komisijos priteisiamos visos apeliantės pirmojoje instancijoje patirtos bylinėjimosi išlaidos.
- 145 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu apeliacinį skundą pateikia ne pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, iš šios šalies gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje. Jeigu tokia šalis dalyvauja procese, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Kadangi Taryba, t. y. į bylą įstojusi šalis pirmojoje instancijoje, dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje ir žodinėje dalyse, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliaciniame procese ir pirmojoje instancijoje.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2020 m. spalio 5 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Intermarché Casino Achats / Komisija* (T-254/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:459) rezoliucinės dalies 2 punktą.**
- 2. Panaikinti 2020 m. spalio 5 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Intermarché Casino Achats / Komisija* (T-254/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:459) rezoliucinės dalies 3 punktą tiek, kiek jame nuspręsta dėl bylinėjimosi išlaidų.**

- 3. Panaikinti 2017 m. vasario 9 d. Komisijos sprendimą C(2017) 1056 *final*, kuriuo *Intermarché Casino Achats* ir visoms jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms bendrovėms nurodyta leisti atlikti patikrinimą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 20 straipsnio 1 ir 4 dalis (AT.40466 – *Tute 1*).**
- 4. Europos Komisija, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia *Intermarché Casino Achats SARL* pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 5. Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese.**

Parašai.